

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 39/23

Luxemburg, 2 martie 2023

Hotărârea Curții în cauza C-477/21 | MÁV-START

Repausul zilnic se adaugă la repausul săptămânal, chiar și atunci când îl precedă în mod direct

Aceasta și atunci când legislația națională acordă o perioadă de repaus săptămânal mai mare decât cea impusă de dreptul Uniunii

Un mecanic de locomotivă angajat de MÁV-START, societatea de căi ferate națională maghiară, contestă la Curtea din Miskolc decizia angajatorului său de a nu îi acorda o perioadă de repaus zilnic de cel puțin 11 ore consecutive (de care trebuie să beneficieze lucrătorii în decursul unei perioade de 24 de ore în temeiul Directivei privind organizarea timpului de lucru), atunci când această perioadă precedă sau urmează unei perioade de repaus săptămânal sau unui perioade de concediu. În ceea ce o privește, MÁV-START afirmă că, în condițiile în care contractul colectiv de muncă aplicabil în speță acordă o perioadă minimă de repaus săptămânal cu mult mai mare (de cel puțin 42 de ore) față de cea impusă de directivă (de 24 de ore), angajatul său nu este nicidecum defavorizat prin decizia pe care a luat-o.

Curtea din Miskolc solicită Curții de Justiție să stabilească în principal dacă, în temeiul directivei, o perioadă de repaus zilnic acordată în continuarea sau înaintea unei perioade de repaus săptămânal face parte din aceasta din urmă.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea arată că perioadele de repaus zilnic și săptămânal constituie două drepturi distincte care urmăresc obiective diferite. **Repausul zilnic** permite lucrătorului să se sustragă din mediul său de lucru pe parcursul unui număr determinat de ore, care trebuie să fie nu numai consecutive, ci și **să urmeze direct unei perioade de lucru**. **Repausul săptămânal** permite lucrătorului să se odihnească în cursul fiecărei perioade **de șapte zile**. În consecință, **trebuie să se garanteze lucrătorilor exercitarea efectivă a fiecăruia dintre aceste drepturi**.

Or, o situație în care repausul zilnic ar face parte din repausul săptămânal ar goli de conținut dreptul la repaus zilnic, privând lucrătorul de valorificarea efectivă a acestuia, atunci când beneficiază de dreptul la repaus săptămânal. În acest context, Curtea reține că directiva nu se limitează să stabilească în mod global o perioadă minimă pentru dreptul la repaus săptămânal, ci precizează în mod expres că această perioadă se adaugă perioadei aferente dreptului la repaus zilnic. Rezultă că **perioada de repaus zilnic nu face parte din perioada de repaus săptămânal, ci se adaugă la aceasta, chiar dacă îl precedă în mod direct**.

Curtea arată totodată că dispozițiile mai favorabile pe care le prevede reglementarea maghiară, în raport cu directiva, în privința duratei minime a repausului săptămânal nu poate priva lucrătorul de alte drepturi care îi sunt conferite prin această directivă și în special de dreptul la repaus zilnic. Astfel, **repausul zilnic trebuie să fie acordat independent de durata repausului săptămânal prevăzută de reglementarea națională aplicabilă**.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

